

weczena, bes Rjecha, a wot swjateho Ducha, ton pozonowany Płod podjaka. Hewak je nam zylje runy, a jedyn prawy žonski Syn.

Hadam a Jywa neszaj so narodzajtaj, ale staj stworenaj, pschetož Hadama je Boh stej Semje sczinit, tu Žonu pak sjeho Rebla. Kak welje pak je Kristus nam blischi, dylti Jywa swojemu Muzej Hadamej, dokelž je sawjernje nasche Czjelo a Krej? Tajku Czysz dyrbinny febi wožoko wažicž, a derje do nascheje Wutroby sapisacz, so je so ton Syn Boži Czjelo narodzil, a neje žane Rosdželenje, bes jeha a naschim Czjelom, jeno so jeha Czjelo bes Rjecha je. Pschetož won je psches teho swjateho Ducha podjatny, a Boh je tu Duscyu a to Czjelo teje Knežny Marijy stym swjatym Duchom napelnit, so wona bewschitkeho Rjecha teho Knesa JEsusa je podjaka a nosyła. Hewak je wschitko nadnim czloweste bylo, kajž pola druhich Czlowekow, so je jndt, pit, lod czerpit, lacžny byl, Syminu czerpit, kajž drusy Czlowekojo. Tajke, a teho runja czloweste Brachi, kotre Rjecha dla na nas pschischte su, je won, kiž bes Rjecha bje, kajž my, snešt a mjet, kajž swjatny Pawoł praji: Won je nam Czlowekam wewschim podomny wordowat, a na Waschnju jako Czlowek namakany. Philipp. na 2. St.

Tudy je so ta wožoka, wjecžna a kražna Majesteta tak łoboko ponizowata a delje podata, pschetož won bydžische derje moł tajki Czlowek wordo-

wacz, kajkiž njetko we Nebesach je, a ma Czjelo a Krej, jako my, neje pak na tajke kude, flabe a koroste Waschnje žiwny, kajž my na Semi žiwu smy. To bydžische won derje wot Spoczatka czinicž moł, a bydžische tolla wulka Poniznosž, a wulka Czysz sa tu Czlowstu Schlachtu była, ale won je neje chyt czinicž; so by wopokasat, kajku wulku a wutrobnu Lubosž knam ma, so je tajku naschu hubenu Naturu hohrjewsat, a so by nasche Rjechi (psches kotre ta Natura je pokazena) a tu Smercz (kotraž psches ton Rječ nadnami kneži) wot nas wsat, a nas swojemu kražnemu Czjelu, kotrež njetko ma, runych sczinit. So my njetko teho so wefelicž, troschtowacz a kwalicž možemy, so mamy jeneho Bratra we Nebesach (kotryž sam Boži Syn je) po kotrymž my možemy, a dyrbinny, jako po naschim Czjeli a Krwi so hohrjebracz; pschetož ton je nesbožny Czlowek, kotryž jeha hohrje newosme, ani tajku Wešetosž do swojeje Wutroby pschindž neda.

To je ta Ursacha, czohodla ta Histo-
rija kojžde Ljeto prjedowana budže, so by ta Wutroba kojždeho Młodeho to wefebi sakhowata, Bohu so sa to dżakowata, a rekła: Njetko (Bohu bydž Džak!) somnu žana Musa neje, pschetož ja mam jeneho Bratra (Božeho Syna) ton je so sczinit, jako ja smy. Czohodla pak je so tajki sczinit, a sčto won psches to je wurychtowacz chyt, budžemy my potom dalje klyscheč. Pschetož wono so neje žaneje druheje
Ursachi